

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Tot acte de violència mereix la nostra condemna, i és per això que ens havem de plányer de què s'esdevinguin atemptats personals, com el d'abans d'ahir, que resultà ferit de mort l'alcalde de la vil·la de Torelló, en Josep Rosanes, vell militant de la C. N. T. i destacat element obrerista que tot ho ha sacrificat per l'ideal. Aquesta lluita d'extermini, que obeeix a satisfer venjances personals, és una xacra social de la qual n'ha patit Catalunya en diversos períodes, amb un balanç esgarriós de víctimes i amb el consegüent desprestigi per al nostre país. Seria depriment que, a pretext d'actuacions que han desvirtuat el veritable sentit de la revolució, hi haguessin ara les tornes, amb idèntiques escenes i els mateixos procediments que han merescut la repulsa del poble. No s'ha de continuar per aquests camins de salvatgisme; qui es cregui amb dret a reparacions, que recorri als tribunals populars i exposi amb la valentia deguda el seu clam de justícia, ja que per això el poble delega els seus poders, perquè vol que es faci justícia. El fet de Torelló i adés el de Vic, per bé que els considerem dos casos isolats, es produeixen en uns moments passionals i d'avivament d'odis que molt bé podrien menar, amb intervencions que no són del tot desdibuixades, a una persistent acció criminal i de desmoralització ciutadana. I, per evitar-ho, tots els antifeixistes hem d'estar alerta i disposats a desemascarar els agitadors derrotistes.

ALFIL

CIUTADANS!! Aporteu el vostre ajut a la subscripció a profit de les víctimes del feixisme.

DECRETES D'AGRICULTURA

COMENTARIS

II

Dèiem en el nostre comentari anterior que les Junes Municipals Agràries havien de substituir les funcions dels Sindicats Agrícoles, en els municipis on aquests no hagin estat constituïts de conformitat a la llei. Aquesta disposició queda concretada en el Decret del 16 del proppassat mes de juny, que fa referència a la dissolució de totes les Junes Directives dels Sindicats Agrícoles de Catalunya.

Segons el Decret de sindicació obligatòria, tots els conreadors de la terra han d'ésser socis del Sindicat Agrícola local, independentment de les idees polítiques que puguin tenir, i això és natural i just, tota vegada que la funció del Sindicat Agrícola és netament i exclusiva una funció econòmica, subjecte a les disposicions que els respectius Estatuts ordenin i a les disposicions que dimanin de la Conselleria d'Agricultura.

La limitació dels drets als socis dels Sindicats Agrícoles, que prescriu el Decret del 16 de juny, és una cosa provisional i per a aquesta vegada, ja que el sistema d'elecció que preveuen els Estatuts dels Sindicats Agrícoles, és el que ha de prevaldre per a successives eleccions.

Avui, però, s'ha cregut necessari que els elements directius dels Sindicats Agrícoles de Catalunya, siguin, precisament, individus que ofereixin les suficients garanties de compenetració amb els ideals que inspiren l'actual lluita del poble contra el feixisme, i es prescindeix momentàniament de la confiança que amb ells puguin tenir els restants socis dels Sindicats, però tindran la confiança dels diferents sectors que integren el Consell de la Generalitat de Catalunya.

En els moments actuals s'ha de preveure el cas de què, en compliment de la llei de majories, hi puguin haver Junes Directives de Sindicats Agrícoles, completament feixistes, i, per tant, sabotejadores de l'esperit de la legislació agrària, i això seria una obra completament contrària a la causa del treballador del camp. Aquest Decret, que comentem, tindrà la condició, no solament d'impedir que les Junes Directives dels Sindicats Agrícoles facin feina contraproduent i negativa, sinó que hi haurà la seguretat de què les disposicions de la Conselleria d'Agricultura seran acatades.

Com anex al Decret a què ens referim, es donen les normes per a la renovació de les Junes. La norma cinquena prescriu que no podran prendre part en les eleccions ni podran ésser presentats com a candidats, els conreadors que anteriorment al 19 de juliol del 1936, s'haguessin demostrat com elements contraris o desafectes a les organitzacions sindicals i polítiques que componen el bloc antifeixista. Aquesta disposició està bé, però s'ha d'aplicar amb molta justícia i equitat, perquè, d'altra manera, crearia lluites i enemistats. En general, els pagesos han estat i són apolítics, i llur feixisme o antifeixisme haurà d'estar subjecte a l'apreciació que puguin tenir altres seus companys de treball.

Per això cal que es procedeixi sense partidisme de cap mena, i ho hem de recomanar així, perquè d'altra manera s'actuarià contra l'esperit de la llei i, per tant, en lloc de solventar falses posicions se'n crearien de noves.

JOSEP FERRARONS